

موریکونه و احترام به سر جیولئونه

#

فرهیختگان| **انیو موریکونه**، آهنگساز ۸۶ ساله ایتالیایی که به «موزارت موسیقی فیلم» شهرت دارد و برای چند فیلم با بازی کلینت ایستوود، از جمله «خوب، بد، زشت» و «به‌خاطر یک مشت دلار»، به کارگردانی سرژیو لئونِه موسیقی ساخته است، روز پنجشنبه در گفت‌وگو با BBC گفت که فقط به این خاطر برای فیلم‌هایی به کارگردانی کلینت ایستوود موسیقی نساخته که احترام سرژیو لئونِه فقید را حفظ کند، ولی فیلم‌های ایستوود را دوست دارد.او گفت: «من فرصت بزرگی را از دست دادم و از این بابت واقعا متأسفم. وقتی کلینت به من تلفن زد، من فقط به احترام سرژیو لئونِه به او نه گفتم، نه اینکه فیلم‌هایی که او ساخته است را دوست نداشته باشم.»

مرگ مرتضی احمدی در خانه بر اثر کپهولت سن

«صدای تهران» خاموش شد

فرهیختگان|وقتی با خبر مرگ مرتضی احمدی مواجه می‌شوید مثل این است که با مرگ یک فرهنگ مواجه شده باشید. او بازمانده نسلی بود که تهران قدیم را خوب می‌شناخت.خودش هم قدیمی بود از آن آدم‌های خوش مشرب قدیمی که دل آدم را برای قدیم‌ها تنگ می‌کرد. اصلا وقتی صدایش را می‌شنوید می‌توانید حس کنید دنیای قدیم چه صفایی داشته است. او ۱۰ آبان ۱۳۰۳ در تهران متولد شد و ۳۰ آذر ۱۳۹۰ سال بعد هم در تهران چشم از دنیا بست.کسی که راز سلامتی‌اش را در ورزش کردن می‌دانست و می‌گفت از ۱۶ سالگی ورزش را شروع کرده و هیچ‌وقت این عادت را ترک نکرده است. او در یکی از گفت‌وگوهایش گفته بود: «از بچگی گوشت و مرغ دوست نداشتم و نمی‌خوردم. ناهار همیشه نان و پنیر و گرمک، هندوانه، گوجه و خیار یا سبزی می‌خورم. عاشق دمیختک و کله‌جوش هستم. خیلی کم‌شیرینی می‌خورم یا اصلا نمی‌خورم اما تل‌تان بخواد سرکه، ترشی و آب‌موم مصرف می‌کنم. همه فامیل می‌دانند که ۱۰ جور غذا هم باشد من نان و پنیر و گردو و سبزی و... می‌خورم.» اینها حرف‌های احمدی در ۸۸ سالگی‌اش است. در ماه‌های اخیر خبر بستری شدن او در بیمارستان منتشر می‌شد و دیگر پایش به بیمارستان باز نشده بود. در همراه که علی مرادخانی، معاون هنری به‌ دیدارش رفته

هر آنچه سخت و استوار است

کاوه فولادی‌نسب

داستان‌نویس و منتقد

بیست‌واندی ساعتی که حسام «دود» در تهران به این‌ور و آن‌ور می‌رفت و به این‌در و آن‌در می‌زد، من هم همراهش بودم؛ همراه او و تردیدهایش، دودلی‌ها و دست‌ودل لرزیدن‌هایش.برای دیدن جان دادن لادن به جردن رفتم، برای تحویل بچه به مهتاب تا بهار و برای ملاقات شبانه زهره تا کوچه‌پس‌کوچه‌های مخبرالدوله. خودتان خوب می‌دانید تهران –این عجوزه دلریا– را چقدر دوست دارم و چقدر کیف می‌کنم با شخصیتی داستانی توی خیابان‌ها و کوچه‌هایش قدم بزنم.این رمان‌تان هم –گرچه چند سالی خودتان برای انتشارش دست نگه داشتید و چند سالی هم دست‌تان را برای انتشارش نگه داشتند و حالا ۹ سال بعد از نوشته‌شدن منتشر شده– مثل سایر کارهای‌تان به‌شدت معاصر است. آدم می‌تواند خودش را –گو‌ش‌های خودش را– توی شخصیت‌ها و مکان‌های‌تان پیدا و همذات‌پنداری‌ای را که از سرچشمه‌های لذت رمان است، در میان سطرهای‌تان تجربه کند.حسام یکی از خود ماست؛ مردود، آویزان میان بودن و نبودن، معلق میان گذشته و

حال، به‌ظاهر بی هیچ آینده‌ای.اما این فقط رویه ماجراست؛ آن دشنه صحنه پایانی، عصبانی است که از میان همه تردیدها و شکست‌ها و تعلیق‌ها سربرمی‌کشد و امیدی آکنده به خون و خشونت را فریاد می‌زند. این رمان‌تان هم مثل سایر کارهای‌تان به‌شدت معاصر است. شما همیشه در متن حوادث و جریان‌های روز هستید و نسبت به آنچه پیرامون‌تان می‌گذرد، بی‌تفاوت نیستید؛ نظر دارید، حرف می‌زنید و از داوری‌ها نمی‌ترسید. آنها که فضای هنر و

ادبیات این مملکت را از نزدیک می‌شناسند و در هوابش نفس می‌کشند، خوب می‌دانند که برای نویسنده‌ای ایرانی در این زمان و زمانه –که توهم و افترا و تلخی آسمانش را تیره کرده– کم‌فضیاتی نیست. توی همین «دود» هم می‌شود سناپور حاضر و ناظر را دید؛ سناپوری را که دخیل‌بندی بی‌خیال نیست و قلب و اعصابش با نبض جامعه می‌تپد... و آن دشنه... آن دشنه را حسام فقط به حال مظفر نمی‌زند که روی دیگر سکه خودش است. اصلا می‌شود این‌طور گفت که آن دشنه را حسام به گذشته خودش می‌زند، نه به حال مظفر. آنجا که حسام می‌گوید «دست راستم می‌رود توی شکمش» انگار دارد دست راستش را می‌کند توی شکم و وضعیت و موقعیتی که او را او کرده و مظفر را مظفر؛ یا همه گذشته مشترک یا مشابهی که باهم داشته‌اند و با همه حال مقدر و گریزناپذیری که امروز دارند. هنوز مانده؛ قیای کهنه و ژنده نِیما هنوز روی دست مانده و جایی برای آویختنش نیست... حال خوبی را که بعد از خواندن دوباره «دود» بهم دست داد، نگه می‌دارم جایی گوشه ذهن و قلبم تا به‌زودی کار جدیدی ازتان بیخوام. خسته نباشید و قلم‌تان روان.

واکنش کوئیلو و شان پن به لنوا کران «مصاحبه»

فرهیختگان| پس‌لرزه‌های فیلم جنجالی «مصاحبه» همچنان ادامه دارد و جدای از سیاستمداران، هنرمندان نیز واکنش نشان داده‌اند. پائولو کوئیلو نویسنده پرفروش برزیلی به ماجرای هک شدن سونی و فیلم «مصاحبه» واکنش نشان داد و در حالی که در آیت‌مان خود در ژنو با اسوشیتدپرس مصاحبه می‌کرد، از اقدام سونی در برابر هک‌کنندگان دفاع کرد و گفت: «اگر جامعه ارزش‌های مهم را در عمل به کار نبرد، هک‌مسالئی چون هک شدن سونی همه را تهدید خواهد کرد.» پائولو کوئیلو از طریق توئیتر پیشنهاد ۱۰۰ هزار دلاری برای خرید حقوق فیلم لغو شده «مصاحبه» را داده بود تا آن را ویلاگش منتشر کند که سونی پیکچرز نپذیرفت. او اقرار کرد که اگر فیلم را منتشر می‌کرد می‌توانست موجب نگرانی‌اش شود، تا حدودی به خاطر اینکه بسیار سفر می‌کند و می‌تواند در معرض خطر باشد، اما اگر این سعی را نمی‌کرد بیشتر از خودش خجالت می‌کشید. او در خانه ژنو خود که به طرز مرموزی تمام خط‌های تلفنی و اینترنتی‌اش ظاهراً بر اثر یک حمله سایبری از کار افتاده بودند، گفت: «پس با ترس زندگی کنم یا با شرم؟ بهتر است با ترس زندگی کنم. به نام چیزی که از من مهم‌تر است، یک انسان فیزیکی، شان پن نیز در واکنشی به لغو کران مصاحبه در ایمیلی نوشت: «سوئی‌تی برای داعش کارت دعوت فرستاده است. من معتقدم که داعش این دعوت را می‌پذیرد. جعبه پالدورا (در اسطوره‌های یونانی: جعبه‌ای که همه شر و پلیدی جهان در آن قرار داشت) رسماً گشوده شده است.» (ورایتی) باراک اوباما در یک کنفرانس خبری اعلام کرده بود استودیو سونی با تصمیم کنسل کردن کران این فیلم مرتکب اشتباه شده و سونی هم از تصمیم خود دفاع کرد و گفت که این اتفاق تنها به خاطر این افتاده که سینماهای اصلی کشور از نمایش فیلم سر باز زده‌اند.

ادب‌وهنر

دوشنبه اول دی ۱۳۹۳ | ۲۹ صفر ۱۴۳۶ | ۲۲ دسامبر ۲۰۱۴ | شماره ۱۵۵۳

گزارش اول

مرتضی احمدی است. با این همه شاید مهم‌ترین اقدام احمدی در کنار هنرمندی‌اش جمع‌آوری فرهنگ مردم تهران و ترانه‌ها و پیش‌برده‌های قدیمی بود که در این سال‌ها در دو آلبوم به نام «صدای طهران» منتشر شده است. اجراهایی از ترانه‌ها و پیش‌برده‌هایی که

دیگر از یاد رفته‌اند توانست در حفظ و نگهداری این هنر موثر باشد. بابک چمن‌آرا، ناشر این مجموعه که قرار بود سومین آلبوم از این مجموعه را در شب یلدا منتشر کند، حالا بعد از مرگ او این آلبوم را به بازار فرستاده است تا یاد قدیمی‌ها همیشه زنده باشد. اما در مرگ او باید با مرتضی احمدی هم‌آواز شویم، وقتی می‌خواند: «شکوه از بخت بداختر بکنم یا نکنم، سینه درد کشم را پدرم یا ندارم، شکوه از او به خدایم بیرم یا نیرم، می‌خوای بیر، می‌خوای نیر...» آیین تشییع پیکر هنرمند پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون که روز یکشنبه در منزلش بر اثر مشکل ریوی درگذشت روز چهارشنبه از مقابل تالار وحدت با حضور هنرمندان و دوستان‌ران مرتضی احمدی انجام خواهد شد و در قطعه هنرمندان بهشت‌زهر(اس) آرام خواهد گرفت.

عباس کیارستمی پس از ۴۰ سال به تماشای «مسافر» و «لباسی برای عروسی» نشست

امیدوار به اکران «کیی برابر اصل» و «شیرین»

مهدی هاشمی: راه و روش زیبای کیارستمی هنوز ادامه دارد

صورت عزم گروهی نتیجه می‌دهد و فردی عمل نمی‌کند. سود تشکیل چنین گروه سینمایی شامل حال کلیت سینمای ایران به‌ویژه فیلمسازان جوان در عرصه سینمای تجربه‌گرا می‌شود. از همین‌رو من فقط برای اکران فیلم‌های خودم در این گروه سینمایی خوشحال نیستم، بلکه برای اکران فیلم «خانه پدری» ساخته کیانوش عیاری و دیگر آثار سینمای ایران نیز ابراز خرسندی می‌کنم. به اعتقاد من گروه «هنر و تجربه» راه‌حل‌های جدیدی ارائه می‌دهد و از سوی دیگر این نوع سینما به فیلمسازان جوانی تعلق دارد که راه‌حل‌های تازه‌ای برای سینمای ایران در نظر گرفته‌اند و طبیعتاً از سینمای گیشه یک گام جلوتر هستند. نمی‌توان به راحتی از کنار اندیشه‌های ناب و تجربه‌نشده این دسته از فیلمسازان گذشت.»

کیارستمی از اکران دو فیلم «لباسی برای عروسی» و «مسافر» پس از سال‌ها در ایران و تجربه تماشای آنها با مخاطبان ایرانی‌اش خوشحال است و می‌گوید: «اکران این دو فیلم برای من بیش از واژه رضایت، ارزشمند است به‌ویژه آنکه فیلم «مسافر» را بعد از ۴۰ سال با مردم دیدم و حس‌های خوبی از همراهی مردم با این فیلم به من دست داد»

نقاشی از فیلم «لایک»

شد و فیلم «نیات» با بازی فاطمه معتمدآریا نماینده کشور آذربایجان نیز موفقیتی در این زمینه کسب نکردند. با این همه حجت‌الله ابویی رئیس سازمان سینمایی که این روزها مشغول تغییرات بزرگی در مجموعه زیر نظر خودش است، در این زمینه گفته است: «در انتخاب این فیلم‌ها برای هیات داوران احترام قائل بودیم ولی اینکه انتظار داشته باشیم فیلم‌های ما در اسکار شرکت کنند شاید توقع درستی نباشد، چراکه اسکار مساله سینمای ایران نیست.» مراسم هشتادوهفتمین دوره اهدای جوایز اسکار شنب ۲۲ فوریه (۳ اسفند) در دالی تیه‌تر هالیوود برگزار و به‌صورت زنده از شبکه‌های تلویزیونی پخش می‌شود.

فرهیختگان

www.Farheekhtegan.ir

Mon | 22 Dec 2014 | vol.06 | No. 1553

چهره‌ها

تلویزیون

علی‌اصغر پورمحمدی

فرهیختگان|پس از آنکه علی‌اصغر پورمحمدی در معاون سیما احکام بازده‌گانه انتصاب‌های مدیران شبکه‌های تلویزیونی را ابلاغ کرد، برای خیلی‌ها جای پرسش بود که چرا علر مهدی فرجی مدیر شبکه یک سیما را خواسته‌اند. پورمحمدی درباره همین موضوع است که در آیین تکریم از مدیران سابق و معارفه مدیران جدید برخی از شبکه‌های سیما توضیح می‌دهد: «دو موضوع خدمت به پدر و مادر و ادامه تحصیل بسیار مهم و ارزشمند است که آقای فرجی نیز به همین دلیل خواستند مسئولیتی نداشته باشند و زور من برای حفظ این همکاری به ایشان نرسید.» پورمحمدی همچنین با اشاره به تغییر وظایف شبکه پنج که مسئولیت پوشش شهر و استان تهران را برعهده داشت و در رویکرد جدید رسانه ملی به شبکه‌ای با موضوع تخصصی اقتصاد تبدیل می‌شود، خبر از تأسیس شبکه تلویزیونی تهران در آینده داد.در رویکرد جدید ماموریت شبکه‌ها، شبکه یک سیما، شبکه ملی و عمومی و شبکه‌های فرهنگی را در موزه لوور و مخاطبانش دیدم. کیارستمی در طول این چند سال در کنار هر حرفی، حتی حرف‌ای جدیدش که بوی فلسفه می‌دهد؛ همواره همراه با مخاطبش بوده است و آنها را به‌عنوان یک جزء جدایی‌ناپذیر از هنر در کنار خود داشته است. همیشه یک ایراد بزرگ به فیلم «مسافر» داشتم؛ که چرا کیارستمی در این فیلم برای اولین و آخرین‌بار یک رویا را نشان می‌دهد.اما بعد از اینکه بارها و بارها این فیلم را دیدم به این نتیجه رسیدم که کیارستمی برای نزدیک شدن به مخاطب خود، راه و روشی منحصره‌فرد انتخاب کرده است. هربار که فیلم مسافر را می‌بینم با نکات تازه‌تری مواجه می‌شوم و چیزهای جدیدی می‌آموزم. تشکر می‌کنم از آقای کیارستمی که این فرصت را برای مخاطبان و گروه هنر و تجربه به وجود آورد.» سیف‌الله صدیدان، عکاس مطرح ایرانی و یکی از اعضای شورای سیاست‌گذاری گروه هنر و تجربه می‌گوید: «با توجه به وضعیت فعلی سینمای جهان، سینمای هنر و تجربه یک اتفاق بزرگ در سینمای دنیاست. فراهم کردن شرایط نمایش فیلم‌های جوانانی که حتی امکان نمایش آثارشان در سانس فوق‌العاده را هم نداشتند، اتفاق بسیار بزرگی است. اول می‌خواستیم دسته‌گل بزرگی را برای کیارستمی بگیریم اما دیدیم پولش را نداریم تا دسته‌گلی به اندازه این چهل سال فعالیت بگیریم؛ در نتیجه من یک فیلم کوتاه پنج دقیقه‌ای دارم که می‌خواهم به ایشان هدیه کنم. نام این فیلم «Like someone in rain» است و درباره آخرین حضور عباس کیارستمی در کن ساخته شده است.»

ادبیات

قاسم هاشمی‌نژاد

فرهیختگان|قرار بر این است تا از قاسم هاشمی‌نژاد، نویسنده، مصصح و مترجم پیشکسوت ایرانی در مراسم اختتامیه «جایزه داستان تهران» تجلیل شود. در این مراسم که چهارشنبه سوم دی در سالن اصلی برج میلاد برگزار خواهد شد، با هدف تجلیل از پیشگامان حوزه داستان‌نویسی شهری، آیین بزرگداشتی برای این نویسنده برپا خواهد شد.رمان «فیل در تاریکی» مهم‌ترین اثر داستانی هاشمی‌نژاد است که به عقیده اغلب صاحب‌نظران و منتقدان یکی از بهترین آثار داستانی ایرانی در دیرپایی به حساب می‌رود و همین بهانه‌ای می‌شود برای «داستان‌تهران» تا از او در این جایزه تجلیل کنند.

سینما

گونزالو ایناریتو

فرهیختگان|یست‌وششمین جشنواره فیلم «پالم اسپرینگز» از «آلخاندرو گونزالو ایناریتو»، کارگردان فیلم «مرد پرنده» ۱۱ اعطای جایزه شده‌ارد. بهترین کارگردان سال ۲۰۱۴ تقدیر می‌کند. این فیلم یکی از انتخاب‌های امسال موسسه فیلم آمریکا در فهرست ۱۱ فیلم برتر سال است و در جوایز گلدن گلوب و همچنین جوایز اسپریت توانسته بیشترین نامزدی در بخش‌های گوناگون را از آن خود کند. «مرد پرنده یا فضیلت غیرمنتظره نادانی» روایتگر زندگی دردناک یک بازیگر تئاتر در برادوی روزهای اوج خود بسیار دور شده است.

فرهیختگان|در میان فیلم‌های غیرانگلیسی زبان که به مرحله اولیه داوری اسکار رسیده‌اند نام فیلم «امروز» ساخته رضا میرکریمی دیده نمی‌شود. ۹ فیلم اولیه که در این رقابت مهم سینمایی دنیا شرکت می‌کنند عبارت‌اند از: «ایدا» از لهستان، «لویاتان» از روسیه، «فارس ماژور» از سوئد، «قصه‌های وحشی» از آرژانتین، «تیمبوکتو» از موریتانی، «تارنگی‌ها» از استونی، «جزیره ذرت» از گرجستان، «متهم» از هلند و «تاجی» از ونزوئلا. قرار است از این میان پنج فیلم برای حضور در بخش بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان جوایز آکادمی اسکار ۲۰۱۵ انتخاب شوند. اسامی این فیلم‌ها در ۱۵ ژانویه ۲۰۱۵ (۲۵ دی) همراه نامزدهای دیگر بخش‌های جوایز اسکار اعلام می‌شود. در میان این فیلم‌ها «ایدا» به کارگردانی پاول پاولیکوفسکی کارگردان بریتانیایی متولد ورشو و

اعلام فهرست نامزدهای دریافت جایزه فیلم خارجی‌زبان آکادمی

حذف ایران از اسکار

فرهیختگان|در میان فیلم‌های غیرانگلیسی زبان که به مرحله اولیه داوری اسکار رسیده‌اند نام فیلم «امروز» ساخته رضا میرکریمی دیده نمی‌شود. ۹ فیلم اولیه که در این رقابت مهم سینمایی دنیا شرکت می‌کنند عبارت‌اند از: «ایدا» از لهستان، «لویاتان» از روسیه، «فارس ماژور» از سوئد، «قصه‌های وحشی» از آرژانتین، «تیمبوکتو» از موریتانی، «تارنگی‌ها» از استونی، «جزیره ذرت» از گرجستان، «متهم» از هلند و «تاجی» از ونزوئلا. قرار است از این میان پنج فیلم برای حضور در بخش بهترین فیلم غیرانگلیسی‌زبان جوایز آکادمی اسکار ۲۰۱۵ انتخاب شوند. اسامی این فیلم‌ها در ۱۵ ژانویه ۲۰۱۵ (۲۵ دی) همراه نامزدهای دیگر بخش‌های جوایز اسکار اعلام می‌شود. در میان این فیلم‌ها «ایدا» به کارگردانی پاول پاولیکوفسکی کارگردان بریتانیایی متولد ورشو و